

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De abundantia & fertilitate: & quòd eo tempore peccata perpetrari
soleant. cap. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Diuites hydropicissimi.

Malisque parta sint modis, atque artibus.
 Quid? An tumorum comprobas hydropici?
 Fortemne censes, quem grauis furor tenet?
 An, dulce quod est, pharmacum certam parit
 Prorsus salutem? Non amarum poculum
 Persepe morbum depulit longissime:
 Dulcique contra sepius creuit dolor?
 Vt ut ergo clauum prepotens vertat Deus,
 Aequa ferendum mente, donec is meam
 Tandem quietum ducat in littus ratem.

Chryf. Sepultura, & corruptio, & puluis, huiusce vite felicitatem claudunt.

Clemens. Danda est hominibus opera, ut nec bonis illis preposterè sese addicant, nec mala odio habeant & auersentur: verum vtrisque superiores se praebeant: sic nimirum, ut mala proterant, bona autem sua ad egentes transmittant.

Na7. Deus hac de causa meo quidem iudicio res aduersas & secundas inter se neclit, ut nec molestia consolatione careat, nec lætitia disciplina sit expers: atque ut perspecta vtriusque varietate & inconstantia, ad ipsam vnum oculos emuertamus.

Turpe est nos in rebus lætis ac prosperis diuinas laudes predicare, in sinistris autem ac molestis conticere. Imò verò tum ampliores quoque gratias agere debemus, illud videlicet exploratum habentes, quòd quem Deus amat, castigat, & flagellat omnem filium quem recipit.

Chryf. Gloria finem tumultus excepturus est.

Iosephus. Quemadmodum ineptorum hominū est rebus secundis immodicè efferrī: sic etiam ignouorum est aduersis consternari. Celer enim in vtrisque mutatio est.

Nilus. Quemadmodum lucis proprium est splendorem afferre: sic etiam Dei, misericordiam rebus a se conditis impertire. Misericors enim ac miserator est Dominus, ut inquit David. Quamobrem ita te compara, ut nec desperatione frangaris, nec ipsum contemnas.

Cum res omnes tua ex sententia succedunt, mutationem expecta. Ac rursus cum inopinatis calamitatibus vndique obsideris, meliora ac leuiora tibi animo propone.

Ob aduersos rerum euentus discrucuari minimè conuenit: verum in multis calamitatibus lato potiùs atque hilari animo esse. Ob eam enim causam, inquit, affixi te, ac fame oppressi, ut scientia manna comederes: atque ad extremum benigne tibi facerem.

Vita humana maris instar innumeros fluctus, ac varias, tum in prosperis, tum in aduersis rebus, mutationes admittit. Neque enim terrenarum rerum quicquam firmum ac stabile est, verum huc atque illuc, perinde ac nauis aduersis ventis agitata, fertur.

De abundantia & fertilitate: & quòd eo tempore peccata perpetrari soleant. CAP. XX.

Deut. 32.
4.

NCRASSATUS est dilectus, & recalcitrauit, incrassatus, impinguatus, dilatatus. Attende tibi ipsi, nec obliuiscaris Domini Dei tui: ne cum comederis, & satiatus fueris, & domos pulchras edificaueris, & in ipsis habitaueris, & oves tuæ ac boues multiplicati fuerint, extollaris in corde tuo.

Pro.
Hier. 5.

Cum comederis, attende tibi ipsi, ne dilatetur cor tuum.

Magnificati sunt & ditati, incrassati sunt, & impinguati: & præterierunt sermones meos pessimè.

Ezech. 16

Hæc fuit iniquitas Sodomæ, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius & filiarum eius: & manum egeno & pauperi non porrigebant. Et eleuata sunt, & fecerunt abominationes coram me.

Eclli. 13.

Attende, ne seductus in lætitia tua seducaris.

Vita

A Vita prosperitates tentationum loco plerisque contingunt. Solent peccata ex incontin-
ditarum turbarum multitudine, ac rerum abundantia nasci. *Basil.*

De insidiis, & ijs qui proximis insidiantur. CAP. XXI.

L A CUM aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam quam *Psal. 7. 9.*
fecit. In laqueo hoc, quem absconderunt mihi, comprehé-
sus est pes eorum. Foderunt ante faciem meam foueam, & *56.*
inciderunt in eam. Cadent in retiaculo peccatores. *140.*
B Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, *Pro. 26.*
reuertetur ad eum. Homo, qui blandis ficitis que sermoni-
bus loquitur amico suo, rete expandit gressibus suis. *29.*

Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui dissipat sepem, mordebit eum colu- *Ecds. 10.*
ber. Qui transfert lapides, affligetur in eis: & qui scindit ligna, vulnerabitur
ab ijs.

Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet *Ecds. 27.*
in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. Facienti nequissimum consilium,
super ipsum deuoluetur: & non agnoscet vnde adueniat illi.

C Discipulus, qui magistro suo insidias parat, Iudam illum magistri sui proditorem *Nilus.*
imitatur.

De hostibus, & eorum ruina: & quòd hostium calamitate gauden-
dum non sit. CAP. XXII.

N UM ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas: & in ruina eius ne *Pro. 24.*
exultet cor tuum, ne forte videat Dominus, & displiceat ei, &
auferat iram suam ab eo. Ne lateris ob eos qui malefaciunt.
Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam *25.*
bibere: prunas enim congregabis super caput eius, & Domi-
nus reddet tibi.

D Ne lateris inimica mea super me, quia cecidi: còsurgam. Ne *Mich. 7.*
lateris ob filios Iuda in die interitus eorù, & ne iactes te in die tribulationis eorù.

Hæc dicit Dominus: Pro eo quòd plaufisti manu, & percussisti pede, & ga- *Ezech. 25.*
uista es ex toto affectu super terram Israël, idcirco ego extendam manum meam
super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficiã te de populis, & per-
dam te de terris, & cònteram. Hæc dicit Dominus: Pro eo quòd dixisti, Eu- *Ibid.*

ge euge super sanctuarium meum quia pollutum est, & super terram Israël quia
desolata est, & super domum Iuda quoniam ducti sunt in captiuitatem: idcirco
ego tradam te filiis Orientalibus in hæreditatem, & collocabunt caulas suas in
E te, & ponet in te tentoria sua: Ipsi comedent fruges tuas, & ipsi bibent lac tuum.
Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pe-
corum.

Aliorum plaga emendari, atque ex ipsorum calamitatibus documentum nobis ipsis ca- *Nax.*
pere debemus.

Te ipsum tuere: alterius autem casum ne rideas.

Ne vicini casum rideas. Verum tu quidem, quam tutissimè poteris, concede: ei autem, qui
humi iacet, manum porrige.

Benignos nos in eos, qui prius in calamitates inciderunt, esse, ac per misericordiam no-
biscum misericordiam conciliare oportet.

In alienis calamitatibus rebus nostris commodè prospicere, ac Deo misericordiam